

INTERACTIVE GROUP METHODS IN TEACHING ROMANIAN AS A FOREIGN LANGUAGE

Anca Păunescu, Assist. Prof., PhD, University of Craiova

Abstract: Interactivity involves learning through communication, collaboration, producing a confrontation of ideas, opinions and arguments, create learning situations centered on the availability and willingness of cooperation of children, their direct and active involvement on the mutual influence within the micro-groups and social interaction members of a group.

Keywords: modern teaching methods, critical thinking, creativity, communication, teamwork.

Există și se manifestă chiar și în lumea contemporană un refuz surd, dar și declarat deseori, pe care studenții îl opun învățării în general, și care poate fi numit „a opune rezistență la educație”. Problema de substrat este probabil căutarea răspunsurilor la întrebările: „la ce bun studiul unui corpus de științe și arte după niște reguli pe care unii nu le cunosc, iar alții nu le acceptă?” și „la ce bun studiul teoretic dacă practica vieții dintotdeauna cere alte cunoștințe mai puțin academice?”. Această problemă este centrul de interes al dezbaterilor pedagogice. Aceste cvasiconflikte între realitatea vieții sociale și pregătirea pe care o oferă o instituție de învățământ stau la baza reformelor în învățământ, mai exact sunt părți ale unui ansamblu de mici schimbări fundamentale în individualitatea lor și care însumate, în cele din urmă, se transformă într-o reformă¹.

Limba română ca limbă străină este o disciplină prin studierea căreia se intenționează atingerea unor obiective și competențe specifice, iar finalitățile generale ar fi următoarele:

- **Formarea unui sistem de atitudini, valori și comportamente** axate pe: structurarea unui sistem axiologic deschis, interiorizarea valorilor democratice, ale toleranței și ale dialogului intercultural;
- **Formarea unui ansamblu de cunoștințe** privind: sistemul și subsistemele limbii, ca elemente de construcție ale comunicării sociale eficiente; ²diversitatea, valoarea estetică a creațiilor beletristice din literatura națională și universală;
- **Valoarea unor deprinderi integratoare de exprimare și receptare orală corectă**; exprimarea în scris a unor idei, într-o formă ordonată, clară și corectă; lectura și interpretarea apropiată a unor texte;
- Formarea unor **capacități intelectuale** privind: optimizarea operațiilor gândirii și dezvoltarea creativității specifice (practica rațională a limbii, formarea reprezentărilor culturale prin intermediul limbii, însușirea unor metode și tehnici de muncă intelectuală);
- **Practica rațională a limbii** (în scopul înțelegerii structurii și funcționalității limbii, ca sistem unitar, în permanentă evoluție, stabilirea unor reguli și modele de bază ale comunicării orale și scrise, activarea cunoștințelor de limbă și adaptarea acestora la particularitățile situației de comunicare; comunicarea ideilor și sentimentelor într-un mod original, accesibil și armonios.

Metodele de predare – învățare specifice limbii române ca limbă străină sunt multiple. Pentru a putea dezbate importanța unor metode în asimilarea unor deprinderi și

¹ Steele, Meredith, Temple 1998, p. 45; Păcurari, 2003, p. 47; Crețu, Nicu, 2004, p. 169.

abilități, trebuie să cunoaștem semnificația conceptului: „Privită sub raport funcțional și structural, **metoda** poate fi considerată drept un model sau un ansamblu organizat al procedeelelor sau modurilor de realizare practică a operațiilor care stau la baza acțiunilor parcurse în comun de profesori și elevi și care conduc în mod planificat (programat) și eficace la realizarea scopurilor propuse”³.

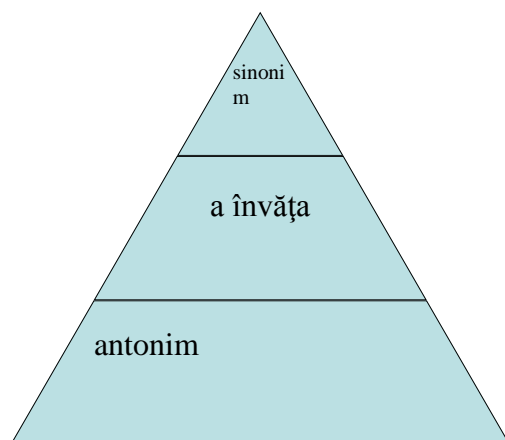
A preda limba română ca limbă străină este o artă! Să-l faci pe student să simtă magia spațiului clasei și al tablei, să pui în practică ultima cucerire a tehnologiei educației, și anume aceea a deplasării accentului de la învățarea acasă pe învățarea în clasă, creând așa-zisele situații de învățare, să trăiești clipa în care studentul însuși dă regaturi de gramatică la examen înseamnă să demonstrezi că orice lucru bine făcut este, în primul rând, rezultatul unui proiect pedagogic bine gândit și al unei strategii de predare bine structurate, iar dacă ajungi să faci o artă din profesia de dascăl la studenții străini, privind procesul de predare-învățare ca pe o seducție, înseamnă că nu-ți pare rău că ți-ai auzit pașii prin amfiteatre...

PREDAREA TIMPULUI PREZENT – MODUL INDICATIV

Unui curs de limbă română ca limbă străină, în cadrul anului pregătitor îi sunt alocate cinci ore fizice, zilnic, în care cadrul didactic trebuie să-i determine pe studenții de pe toate meridianele globului să înțeleagă meandrele limbii române și mai ales să opereze cu ele în situații concrete sau în exerciții gramaticale și nu numai.

1. Exercițiile de încălzire – Studenții alcătuiesc propoziții cu verbe „a fi” și” a avea”.

2. Piramida – Studenții au de completat fișe de lucru cu sinonime și antonime ale unor verbe întâlnite până în acest moment în textele studiate. Ca în exemplul de mai jos, studenții vor avea de operat cu cel puțin șase-opt verbe.

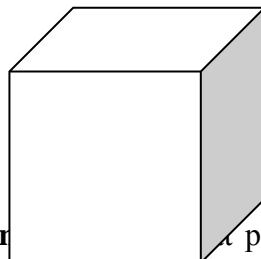

3. Metoda cubului – Pe fiecare față a unui cub profesorul va scrie verbe pentru toate cele cinci conjugări (care deși patru în limba română, în predarea ei ca limbă străină, ele sunt împărțite astfel pentru o bună asimilare de către studenții străini). Prin rotirea cubului studenții vor citi și vor nota verbe pentru fiecare dintre clase. Astfel predarea nu va fi monotona și statică, dând posibilitatea acestora de a interacționa activ, atât cu colegii, cât și cu profesorul și de a comunica, condiție, sine-qua-non în învățarea unei limbi străine.

-a	-ea	-e	-i	-î
• a cânta • a saluta	• a vedea • a tăcea	• a merge	• a fugi • a dormi	• a coborî

³ Ioan Cerghit, Metode de învățământ, EDP, București, 1973.

<ul style="list-style-type: none"> • a dansa • a vizita 	<ul style="list-style-type: none"> • a bea • a avea 	<ul style="list-style-type: none"> • a deschide • a trimite • a aduce 	<ul style="list-style-type: none"> • a vorbi • a pregăti 	<ul style="list-style-type: none"> • a doborî • a urî • a hotărî
---	---	--	--	---

4. Jurnalul cameleon este un exercițiu pentru înțelegerea alternanțelor fonetice ale conjugării verbelor la timpul prezent, modul indicativ. Studenții vor lucra în cinci grupe, notând pe o pagină de jurnal conjugarea câte unui verb din fiecare clasă de verbe.

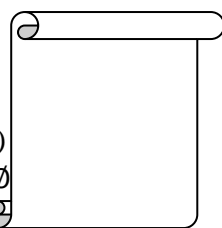
Exemplu

1. cânt $\emptyset$
2. cânți -i
3. cântă -ă
4. cântăm -m
5. cântați -ți
6. cântă -ă

1. dansez $\emptyset$
2. dansezi -i

3. dansează -ă
4. dansăm -m
5. dansați -ți
6. dansează -ă

- a saluta ($\emptyset$)
- a discuta ($\emptyset$)
- a accepta ($\emptyset$)
- a proba ($\emptyset$)
- a aduna ($\emptyset$)

- a vizita (ez)
- a traversa (ez)
- a conversa (ez)
- a fuma ($\emptyset$)
- a lucra (ez)

5. Metoda Graffiti⁵ – se poate folosi pentru a integra regimul prepozițional al verbelor. Grupa de studenți va fi împărțită în trei subgrupe, astfel că, un grup va deține o fișă cu verbe, un grup o fișă cu prepoziții și ultimul grup o fișă cu substantive. Studenții vor trebuie să coreleze informațiile de pe cele trei fișe, astfel încât la final să reiasă tema propusă.

INTRU	ÎN, LA, DIN	cameră, facultate, casă
IESE	DIN, DE LA, DIN	teatru, bloc, bibliotecă
PLEC	ÎN, DE LA, LA	parc, școală, munte
COBOR	LA, ÎN, DIN	stație, gară, avion

6. Metoda Diamantul – se poate utiliza pentru a avea un feedback pe parcursul învățării active (o evaluare continuă). Studenții fie vor fi așezați sub forma unui diamant și vor utiliza structuri verbale în contexte diferite, conform întrebărilor puse de profesor, fie vor completa unul reprezentat pe tablă.

⁴ Nedelcu, Morar 2005, p. 49

⁵ Egan 2008, p. 94.

Exemplu:

- cine? • Studentul merge.
- cu cine? • Studentul merge cu colegul din Grecia.
- ce? • _____
- cu ce? • El merge cu taxiul.
- unde? • El merge la Universitate.
- de unde?
până unde? • Studentul merge de la cămin până la facultate.
- încotro? • Autobuzul merge spre gară.
- când? • Studentul merge dimineața la cursuri.
- de când?
până când? • El merge de la ora 7P00 P până la ora 7P30P.
- cât timp? • El merge o jumătate de oră.
- cum? • Studentul merge repede.
- cât? • El merge mult.
- de ce?
din ce cauză? • Studentul nu merge, pentru că nu are bilet.
- în ce scop? • Studentul merge la curs pentru a studia

7. Scaunul autorului⁶ – se poate folosi pentru a citi un text, a-l înțelege și a-l rezuma. Această metodă se poate utiliza atât la începutul secvenței didactice, cât și ca evaluare a acesteia. Un student, (autorul) lectură textul, care conține probleme gramaticale studiate anterior sau în cursul prezent, iar ceilalți actanți rezolvă situațiile problemă, pe care profesorul le enunță.

Exemplu: Eu sunt Dimitris Konstantinidis. Eu sunt student grec. Sunt în anul pregătitor. În fiecare zi, dimineața eu merg la baie, fac un duș, iar după aceea, mănânc ceva și plec la facultate.

În stația de tramvai, eu cumpăr bilet și aștept tramvaiul. Când acesta vine, eu urc și stau pe scaun sau în picioare. La stația de la Universitate, eu cobor și alerg spre sala de curs, pentru că lecția începe la ora 8.

La curs, eu scriu, citesc, rezolv exerciții și discut cu doamna profesoară. În pauza mare, eu merg la cofetărie cu colegii pentru a bea o cafea și pentru a conversa despre viața de student și despre cursul de limbă română.

După aceea, alerg spre sala de curs pentru a continua lecția. La ora 13P00P, noi terminăm cursurile și plecăm acasă pentru a mânca și pentru a dormi două ore.

Seara, eu scriu teme și învăț la L.R. După aceea privesc la televizor sau merg în vizită la niște colegi. La ora 23, eu merg acasă pentru a dormi. Așa este, în general, o zi de lucru din viața de student.

Situații de discuție: 1. Transcrieți textul la persoana a III-a plural.

2. Treceți verbele la infinitiv la indicativ prezent.

3. Rezumați în trei rânduri textul.

Metodele participative sunt mult mai obositoare pentru actorii actului didactic, spre deosebire de cele clasice care sunt mai pasive și mai relaxante. Chiar și în activitățile participative, în situația lucrului în echipe, aceștia se relaxează imediat după raportarea sarcinilor, ca reacție de răspuns la efortul depus și nu mai receptează informațiile celorlalte echipe.

Metodele participative reclamă un număr mare de ore de pregătire a lecțiilor din partea profesorului, eforturi de proiectare, eforturi de timp, materiale mari și măsuri speciale de diminuare a riscului de a apărea situații neprevăzute, care ar distruge întreaga activitate. De aceea profesorul trebuie să aibă mai multe alternative de abordare a lecției⁷.

Așadar, metodele activ – participative trebuie utilizate cu prudență. Însă metodele nu trebuie ignorate pentru că dinamizează procesul de învățare și motivează studenții.

Scopul urmărit de noi nu este doar formarea – într-un timp relativ scurt – a unor deprinderi de exprimare – orală și scrisă – și de precizare a cunoștințelor de limbă, ci și realizarea uneia dintre cerințele Didacticii moderne, aceea care preconizează participarea directă și activă a cursanților la explicarea, înțelegerea și automatizarea faptelor gramaticale.

Metoda structuralistă, la care am apelat, tehnicile acesteia, folosite și de noi în predare, au fost consecințele unei decizii preliminare care au fixat scala și interesele noastre ca dascăli.

Practica îndelungată în predarea LR ca LS a demonstrat că, apelând la unele tehnici structuraliste, am fost orientați în procesul de predare către:

a) economia explicației;

b) elaborarea unor scheme, planșe ori tabele operative – generale și de control – care să slujească nu numai la verificarea datelor empirice, ci și a unor ipoteze de cercetare în domeniul Metodicii predării limbii române ca limbă străină.

⁶ Günter Waldmann, 1998.

⁷ Ada Iliescu, Manual de limbă română pentru studenții straini, EDP, 1999 (ediția bilingvă).

Bibliografie

- Ioan Nicola, *Tratat de psihologie școlară*, Ed. Aramis, București, 2001.
- Elisabeta Voiculescu, *Factorii subiectivi ai evaluării școlare, cunoaștere și control*, Ed. Aramis, București, 2001.
- Ioan Jinga, Elena Istrate, *Manual de pedagogie*, Ed. All, București, 2001
- Ioan Cerghit, *Metode de învățământ*, EDP, București, 1973
- C. Cuceș, *Padagogie*, Ed. Polirom, Iași, 1996.
- Egan 200 , Egan Kieran, *Imaginația în predare și învățare*, București.
- Păcurari 2003, Păcurari Otilia (coord.), *Strategii didactice inovative*, București.